

Жовтень

Анатолій Костецький

Стоять осики на узліссі,
тремтливі, голі та сумні,
бо на зволоженій землі
поволі тліє їхнє листя.
З туману скирта жовтобока
у небо тишком погляда,
і на чоло її сіда
сонлива хмара сіроока.
А в лісі в їжаків на спинах
під цокіт білочок рудих
останні запашні гриби
пливуть у шелесті осіннім.